

Acceptatieprocedure GC 2005: slot

In Land + Water 7/8-2018 werd al stilgestaan bij de doorlooptijden van de acceptatieprocedure. In het slot van deze tweeluik zullen enkele in de praktijk voorkomende perikelen rondom het acceptatieproces worden behandeld.

Voor de omvang van de scope of work wordt primair gekeken naar de uit de overeenkomst voortvloeiende eisen. Paragraaf 4 lid 3 GC 2005 bepaalt dat die eisen kunnen worden onderverdeeld in eisen die voortvloeien uit een normaal gebruik van een werk en eisen die voortvloeien uit het bijzonder gebruik dat van het werk zal worden gemaakt. Die laatste eisen zullen dan in de Vraagspecificatie moeten zijn vastgelegd. Alhoewel de modelbasisovereenkomst slechts één Vraagspecificatie [VS] kent, is het in de praktijk gebruikelijk te spreken over VS nr. I, zijnde het eisendeel en VS nr. II, zijnde het procesdeel.

Tenderfase

Blijkens § 4 lid 1 GC dient de opdrachtnemer (ON) te voldoen aan die eisen van de overeenkomst. Let wel: dat is dus veel ruimer dan alleen het voldoen aan de eisen van een enkel contractdocument, zijnde VS nr. I. In de tenderfase zal dan ook terdege aandacht moeten worden besteed aan artikel 12d basisovereenkomst, waarin geobjectiveerde criteria zijn opgenomen om voor acceptatie in aanmerking te komen. Zie in dit verband de Toelichting op de GC, pagina 58 derde alinea

IN 'T KORT - Acceptatieprocedure

De eisen van de overeenkomst staan niet alleen in VS nr. I, maar ook in artikel 12 d

Acceptatie heeft geen wijziging van de scope tot gevolg: geen + en geen -

Wensen dienen tot uiting te komen in een wijzigingsprocedure

De acceptatieprocedure mag daarmee niet worden vervuild

[editie 2005]. Artikel 3 lid 4 basisovereenkomst scheidt een primaire verantwoordelijkheid in het leven voor de opdrachtgever (OG) ten aanzien van onderlinge tegenstrijdigheden tussen eisen in de VS alsmede voor tegenstrijdigheden tussen de VS en de bijgevoegde annexen. In het kader van checks and balances moet ook gewezen worden op artikel 3 lid 5 waarin voor de ON een waarschuwingsplicht wordt geïntroduceerd voor klaarblijkelijke tegenstrijdigheden.

De waarschuwingsplicht richt zich tot de ON, zijnde de entiteit aan wie het werk is opgedragen (§ 1 L GC). Via het toepasselijke Burgerlijk Wetboek, titel aanneming van werk werkt deze waarschuwingsverplichting via artikel 7:754 BW ook précontractueel, dus jegens de ON in kwaliteit van inschrijver. In de vorige editie van L+W zagen we dat de acceptatie zelf geen scopewijziging kan bewerkstelligen. Als door een OG wordt geaccepteerd, terwijl het te accepteren document onder het opleverniveau 'x' ligt, dan zal dat voor de OG een reden zijn bij een prestatie niveau van 'x-1' het werk niet te aanvaarden als bedoeld in § 24 GC. Het omgekeerde geval kan zich ook voor doen. Stel dat een te accepteren document bij een

scope 'x' scoort als 'x+1', en ON dit later ontdekt waardoor een verlieslatend werk dreigt, kan de ON in beginsel weer downsize naar de contactuele eisen 'x'. Voorwaarde is dan wel dat de procedure van § 15 lid 3 sub C GC wordt doorlopen. De ON beoogt dan een wijziging van een al door OG geaccepteerd document. Let wel: ON zal dan een technische stelplicht en bewijslast hebben betrekkelijk tot het blijvend beantwoorden aan de bepalingen van de overeenkomst.

Ja, maar...

Vaak wordt een te accepteren document door de OG behandeld met de opmerking: "Ja, maar...". De "ja" slaat dan op de conformiteit betrekkelijk tot de criteria van artikel 12 d basisovereenkomst; de "maar" houdt dan vaak in dat er extra zaken moeten worden ingeregeld.

De oplossing is even eenvoudig als praktisch. Partijen dienen zich de vraag te stellen of de extra een wens of een eis is. Bij een eis, dient ON verdere actie te ondernemen; betreft het een wens dan kan deze zich vertalen via de wijzigingsprocedure van § 14 GC.

Pieter de Vries is consultant bij Kpieto!.